

УДК 654.197:172-053.81(075.8)

ББК Ч632.15я73

РЕЛІГІЙНА ТЕЛЕПРОГРАМА «ДНЕСЬ» ЯК ДЖЕРЕЛО ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОСТІ МОЛОДІ

Н. Д. Димніч

*Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника;
76018, м. Івано-Франківськ, вул. Т.Шевченка, 57*

У статті проаналізовано релігійну телепередачу «Днесь» через призму її впливу на формування духовних цінностей молоді. Увагу зосереджено на особливостях проповіді як жанру телемовлення.

Ключові слова: *духовність, молодь, проповідь, «Днесь», телепередача.*

Постановка проблеми. Великою небезпекою для формування духовного світу людини є сучасні тенденції, які сприяють абсолютній самодостатності людини: захоплена різноманітними досягненнями, вона вважає себе джерелом і фундаментом цих духовних норм. Ця тенденція зумовила виникнення такого явища сучасності, як «ситуативна етика», що підриває цінність об'єктивних духовних норм на користь конкретної ситуації. Серед багатьох ефективних засобів, покликаних протистояти цим негативним процесам у суспільстві та сприяти формуванню високої духовності молоді, є телевізійні християнські програми, в основі яких часто лежить телевізійний жанр – проповідь.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Серед різноманіття досліджень, які стосуються теми дослідження можна виокремити декілька груп наукових розробок. По-перше це дослідження, щодо проблем духовності загалом. Ці праці мають узагальнювальний характер і є важливою допоміжною теоретичною базою для вивчення теми духовності. По-друге, наукові дослідження, присвячені тим чи іншим аспектам життя молоді, насамперед її духовності. По-третє, наукові праці, у яких порушено ті чи інші проблеми засобів масової інформації, зокрема, питання особливостей функціонування телебачення в Україні.

Сьогодні тему формування духовного світу молоді в контексті впливу на неї мас-медійної продукції досліджують українські вчені О. Квашук, С. Квіт, К. Кошак, В. Лизанчук, Л. Масенко, І. Мащенко, І. Пенчук, А. Погрібний, О. Пономарів, Д. Попова, Б. Потятиник, Г. Почепцов, В. Різун, Ю. Руденко О. Сербенська, Т. Хоменко.

Особливості впливу телебачення на становлення духовних цінностей людини досліджували і західноєвропейські вчені: Дж. Бра-

йант, У. Еко, М. М. Маклюен, Г. Міллер, Е. Ноель-Нойман, М. Постер, С. Пру, Дж. Флетчер.

Формулювання цілей статті. Мета публікації полягає у виокремленні телевізійного жанру проповіді як ефективного чинника впливу на формування духовності молоді.

Виклад основного матеріалу дослідження. Для того, щоб науково осмислити вплив телевізійних програм на процес формування духовних цінностей молоді України, потрібно окреслити історико-філософський аспект розуміння духовності. Адже духовна сутність окремої людини, народу, нації виявляється у слові, діях, вчинках, які «відображають мислення, почуття, модальність душі» [14, с.14].

Теологічні концепції пов'язують духовно-моральне виховання особистості з проявом Божої волі. Слід зазначити, що християнський теологізм історично є пріоритетним у світоглядно-духовному колі української ментальності. У сучасних умовах тележурналісти, виховані на християнських засадах, дедалі більше тяжіють до повернення в русло християнської етики, духовного виховання, теорії добра. І це закономірно. Адже здебільшого люди інтуїтивно відчують, де проходить межа між добрим і поганим. Відомий вчений-хірург і кібернетик М. Амосов вважає, що «поняття добра і зла з'явилося внаслідок еволюції мозку людини, доповнивши функції виживання і розмноження», і перші ідеї, що надбудовувалися над первісними інстинктами, виявлялися у заборонах-табу. Вони обмежували руйнівні для великої спільноти «винаходи» розуму: красти, вбивати, брехати [1, с.73].

Надалі в різних релігіях викристалізувалися основні поняття духовності, моралі, які полягали у виокремленні мінімуму обмежень, необхідних для існування будь-якої спільноти: «Не убий», «Не укради», «Не прелюбодій», «Шануй батьків», «Допомагай ближньому». Тому й тележурналісти, як і всі, хто причетний до процесу виховання, переважно дотримуються класичного теологічного підходу в аналізі духовного виховання [18, 8].

В основу цих понять покладено любов до Бога, до ближнього. Саме віра, надія, любов – той фундамент, на якому базується духовний розвиток людини, її вибір, ціннісні орієнтації, благо, і саме вони повинні наповнювати журналістську творчість. При цьому треба виходити з того, що досконалість людини походить передовсім від досконалості Бога, а воля у виборі вчинків залежить від волі Божої. Багато ідей духовності прихильники сучасного неотомізму запозичують в таких теологів, як Марк Аврелій, Августин Блаженний, Василь Великий, Фома Аквінський.

Нинішні філософи, працюючи над концепцією національної системи виховання, акцентують увагу на таких питаннях виховання, як духовність та індивідуалізація виховного процесу, висунувши ідею, що духовні сили вихованця потрібно розвивати на різному змісті і в різних

формах діяльності. Сутність духовного виховання вони вбачають у тому, що воно формує в особі не хитку моральність, а міцну особистість; що через пошану і любов до свого народу формується пошана і любов до інших народів. Саме тому поєднання традицій і перспективи в меті і завданнях духовного виховання є, на їх думку, необхідною умовою відчуття вічності нації [3, 36].

У модерну епоху людина стала психосоматичним індивідом, вміщеним у певний суспільний вимір. Термін “душа” набуває дедалі більшого психологічного значення, аж до ототожнення з “психікою”. Людська дійсність стає справою психології, соціології, політики та економіки. У такому контексті полегшується ототожнення духовного з інтелектуальним. Нематеріальний світ врешті починає збігатися з інтелектуальним світом, світом волі, світом почуттів. Тому толерантність і ненасильство є імперативами нашого часу, які повинні пропагувати засоби масової інформації і передовсім телебачення.

Нині українське телебачення як важливий суспільний інститут інформування, спілкування, виховання, взаємодії людей у процесі комунікації оновлюється на засадах відродження й утвердження демократичних принципів. Безперечно, на його розвиткові, як і на інформаційній політиці телеканалів, безпосередньо позначаються процеси, що відбуваються в суспільстві, де “триває суперечливий зсув від тоталітарного мислення до демократичного, від єдиної офіційної філософії – до плюралізму, від державної економіки – до ринкової, від запрограмованої діяльності – до ініціативної, від класових (корпоративних) цінностей – до загальнолюдських, в результаті чого людина помалу перетворюється із засобу в мету” [18, 248]. Тому дуже важливо об’єктивно оцінити участь телевізійних працівників у “насадженні культу сили, бездуховності, порнографії, масової культури” [2], бо ж насправді, як вважає Є. Сверстюк, “картина моральних деформацій дуже складна. Особа загалом змалилась, змаліла під тінню ідола і зблідла. Зберігаючи образ і подобу Божу, вона не виробила сил, щоб нести цей образ у собі. Без Бога все, що з великої літери, стало з малої літери... Моральний обов’язок здрибнився до зобов’язань перед кимось. Страх Божий виродився у підлий страх перед дужчим. Честь спорожніла, як вітвар без офіри. Всі цінності, всі чесноти втратили печать Абсолюту” [12, с.12].

Філософський словник трактує духовний світ особистості як “систему свідомо-психологічних рис, що в своїй цілності виражає міру усвідомлення людиною сутності буття, свого місця і призначення у світі і виявляється у характері її ставлення до світу і до себе” [15, с.156]. Короткий тлумачний словник української мови термін “духовний” визначає як “нематеріальний”, пов’язаний із психічним життям, зі сферою ідей або який стосується релігійного культу” [5, с.74]. Дух людини при цьому трактується як “психічний стан, загальне внутрішнє спрямування свідомості”.

Своєрідно трактує слово “духовний” повний церковнослов’янський словник, вважаючи його за чинник, що “протилежний тілесному, чужий тілесним потребам, вічно живий, захований під видимим, як душа в тілі” [10, с.52].

Духовну структуру людини, народу, нації можна розглядати як діалектичний синтез світоглядної, естетичної і моральної культури, який реалізується у практичній діяльності особи і суспільства та зумовлює свободу мислення і творчості людини. Духовність людини – це орієнтація системи знань, переконань, почуттів, вірувань людини на національні та загальнолюдські цінності.

Духовне виховання – це процес формування гармонії душі зі світом, утвердження духовних цінностей істини, добра, краси, національної гідності, віри, надії, любові під впливом зовнішніх чинників, до яких належить телебачення. Воно може відігравати важливу позитивну роль у процесі духовного виховання молоді. Тому глибоке усвідомлення телевізійними працівниками суспільної цінності слова і зображення на телеекрані є передумовою підготовки моральних за духом передач, які сприятимуть полегшенню політико-психологічного клімату в Україні.

На жаль, реальний стан духовного виховання у нашому суспільстві свідчить, що у цій сфері надто багато прогалин, суперечностей, а то й прорахунків. Один із них – намагання ставити духовне виховання в пряму залежність з економічною та іншими сферами життя. Тобто питання ставиться так: спочатку вирішимо економічні проблеми, а потім працюватимемо над духовним вихованням особистості. Такий підхід до цієї справи не лише суперечить науковим принципам, він є шкідливим. Адже ще ніколи в історії розвитку людства не було справжнього матеріального блага без високої духовності. Отже, навіть тематично віддалені від проблем духовності (наприклад, економічні, правові, спортивні) телевізійні передачі слід готувати так, щоб у свідомості глядачів утверджувалися моральні чесноти, духовні ідеали.

У статті 35 Конституції України підкреслено, що “кожен має право на свободу світогляду і віросповідання. Це право включає свободу сповідувати будь-яку релігію або не сповідувати ніякої, безперешкодно відправляти одноособово чи колективно релігійні культури і ритуальні обряди, вести релігійну діяльність” [4, с.14]. Ніхто в незалежній Україні не переслідує за віру в Бога, за відвідування храмів, дотримання релігійних свят, народних традицій, звичаїв.

Збільшується кількість молодих людей, які вважають себе віруючими і намагаються жити, сповідуючи християнські цінності. У 1994 році тільки 47% опитаних молодих респондентів вважали себе віруючими, а в 1996 році їх стало вже 50% [9]. Сьогодні ми можемо стверджувати, що живемо у суспільстві, де довіра до церкви найвища. Результати соціологічного опитування Центру Разумкова, оприлюдненого в ході презентації аналітичного дослідження «Україна – 2013: між вибо-

рами і перед вибором» свідчать, що найбільшою довірою в Україні користується церква – 66,5%. На другому місці українські ЗМІ, їм довіряють 61% громадян; третє місце посіли російські ЗМІ – 46,7%; західні ЗМІ – 46%. [21]. Таке співвідношення довіри підтверджує тезу про те, що телебачення може стати потужним чинником формування християнських засад духовності молоді.

Поряд з тим, професор Наталія Черниш у своїй доповіді «Молодь: непевне завтра» на XXII Міжнародному конгресі «Родина – спільнота любові» зазначає: “... 94% опитаної молоді вірить у Бога. Але з них 70% не відвідують церкви і не беруть участі у релігійних практиках. Тому можна сказати, що релігія торкнулася здебільшого зовнішніх аспектів релігійного життя молоді, а її роль у повсякденному житті молодих людей і підлітків носить часто поверховий, номінальний характер (як-от з моєї розмови із сусідським хлопчиком: “Ти у Бога віриш? – Так, звичайно. – А за що ти останнім часом молився? – А щоби Боженька допоміг добре написати контрольну з фізики”)” [20].

Оскільки Україна є поліконфесійною державою, то кожна віра має право на своє існування й на пропаганду її через телебачення. І в нашій державі це право реалізується в повній мірі. Скажімо, на Івано-Франківська обласна телерадіокомпанія «3-Студія» щонеділі транслює програму «Вірую», яку веде Людмила Бендус. Створена за підтримки, вона порушує соціально-психологічні проблеми сучасного суспільства і намагається вказати шляхи їх вирішення, спираючись на догми Церкви християн віри Євангельської, за підтримки якої вона створена. Також цей канал ретранслює щотижневу телепередачу «Всепереможний голос віруючого». Ведучі – Глорія та Кенет Коупленд. Програма має форму монологів-телепроповідей, у ній здебільшого говорять про обов'язки кожного християнина щодо Церкви. Транслюють програму на українському телебаченні «Місією Кенета Коупленда». Однак ми повинні усвідомлювати, що подібні програми, допомагаючи нашим людям утверджувати духовні цінності, поряд з тим, з нашою ментальністю не мають нічого спільного.

Здорові зерна, з яких виростають плоди духу, що описані в Біблії, покликані сіяти християнські телевізійні програми, в основі яких лежать догми традиційних українських церков. Зміст цих програм посприє тому, що двоєдина роль телебачення стане ефективнішою: наverting молоді до духовних цінностей, виробляючи в неї бажання жити за християнськими заповідями, показуючи вічність, невмирущість Христових Заповідей, вони, водночас, доведуть неспроможність нових проповідників замінити своїми “вченнями” підвалини української Церкви та християнської моралі, покажуть їх неспроможність зробити з себе новітніх пророків, за якими могла б піти молоді.

На хвилях Івано-Франківської ОТБ «Галичина» щодня транслюють християнську передачу «Днесь», автором ідеї та духовним наставником

якої є отець Роман Терлецький. Втілює цей задум колектив християнської телестудії «Апостол». Телепередача слугує класичним прикладом жанру телевізійної проповіді, який виник на українському телебаченні вкінці 80-х років. Саме тоді священники почали виголошувати промови на релігійну тематику з телевізійних екранів. У той час українські телепередачі, з одного боку, були спрямовані на виховання молоді в християнському дусі, а з іншого – активно пропагували різні антихристиянські догми: масово транслювали сеанси гіпнозів, бесіди та проповіді різних місіонерів тощо.

Специфіка тележанру проповіді полягає в тому, що максимального ефекту можна досягти лише тоді, коли глядачі матимуть змогу слухати не якусь одну проповідь, а тематично завершений цикл проповідей. Адже людина не може стати віруючою за кілька годин чи днів. Саме такий добрий приклад подає християнська програма «Днесь». Щодня її глядачі мають можливість 5 хвилин черпати з глибин Божої мудрості через повчання священників.

Ось як описують свою телепередачу її автори: «Слово “десь” церковнослов’янською мовою означає “сьогодні”, але має глибоке духовне значення, а не тільки поточне. “Днесь” як час діяння Бога в нашому житті, як час, який ми прожили для Бога і з Ним, як момент, коли Він промовляє до нас. Щоб краще прожити оце “десь” пропонуємо щодня, на початку Божого дня і наприкінці його, почути коротке духовне слово священників нашої Греко-католицької Церкви на основі Євангелії, яка проголошується в цей день підчас Божественної Літургії. Надіємось, що це Слово Боже і слово духовних отців буде духовною їжею на цілий день. Адже ж молимося: “Хліб наш насущний дай нам днесь (сьогодні)”. Цей хліб – це не тільки їжа фізична, але передусім Євхаристія і Слово Боже. Сам Христос каже: «чоловік житиме не самим хлібом, а кожним словом, що виходить з уст Божих» (Мт. 4,4)» [19].

На українському телебаченні жанр проповіді, як зазначає доцент Т. Хоменко, будується за принципом бінарних опозицій. Увесь словесний матеріал ніби організовується навколо них [16, с.7]. Проповідники програми «Днесь» не лише прагнуть до впорядкованості й побудови закономірностей всередині самого тексту проповіді, а й намагаються створити мегатекст, у якому відображають просторово-часові уявлення сучасної їм епохи та індивідуальну авторську манеру, що водночас не лише надає проповіді більшої образності, але й сприяє глибшому розумінню проблеми, яку проповідник хоче з’ясувати.

Першоосновою християнської проповіді є Святе Письмо, яке є джерелом істинного пізнання духовності. Священники, які виголошують проповіді у програмі «Днесь», будують свої звернення до мирян, враховуючи аспекти сприймання цих текстів: умови, час, доступність і адаптованість тем до сучасних суспільних викликів.

Процес “духовного виробництва”, тобто комунікації між авторами телепередачі «Днесь» і аудиторією безперервний, циклічний і спрямований на соціальну практику, яка обумовлює не просто нагромадження інформації про світ і про саму людину, а й також (це є головнішим) формування інтелектуальної культури, наповнення духовної структури людини, вироблення певного способу поведінки щодо навколишньої дійсності. З погляду соціальної психології модель інформаційної телевізійної комунікації складається з двох фаз. Перша фаза – “соціальна дійсність”, у якій перебуває людина. Друга фаза – “журналіст (священик) – телевізійна передача – реакція на передачу реципієнта – соціальна поведінка, яка є своєрідним духовним відбитком реальної дійсності”. У другій фазі найважливішими є мовно-зображальний зміст матеріалу та реакція психіки і поведінка людей після перегляду телевізійної передачі.

Сучасна манера авторів текстів у програмі «Днесь» суттєво впливає на розуміння та осмислення істин віри. Тобто “зненацька” виявляється, що “...євангельські тексти є абсолютно сучасними. Ці тексти навіть не потрібно пристосовувати під наші сучасні потреби, вони залишаються вічними. Проблеми, що розглядаються в Євангеліях, є нашими нинішніми проблемами” [6, 6]. Такі проповіді виголошував свого часу настоятель Володимирського собору УПЦ Київського патріархату отець Володимир. Їх у ранкові години в прямому ефірі транслювали обласні телерадіокомпанії.

Написання і проголошення промов проповідей відрізняється від будь-якого іншого типу телевізійних жанрів. Адже “чимало навіть видатних літературних скарбів стануть жахливими промовами, якщо їх прочитати вголос. Вони можуть добре читатися, але аж ніяк не піддаються у використанні для публічних промов. Як кожний текст, що повинен відповідати стилю, формату і типу масмедіа, так і промова будується унікально: вона повинна відповідати характеру, темпераменту, освіченості й ерудованості промовця й аудиторії, на яку розрахована” [11, с.85]. До таких промовців належать священики, які співпрацюють з програмою «Днесь». Проблеми сучасної молоді їм близькі, бо й самі вони належать до нового покоління українців. І саме ця особливість робить їхні проповіді актуальними для молодих глядачів, викликає більшу довіру. Адже відомо, що молодь надає перевагу порадам своїх ровесників, ніж досвіду старших людей. Проповіді у програмі «Днесь» вирізняються щирістю, логічністю викладу, є доступними до розуміння і сприймання молоддю. Теми бесід викладаються через пізнання святих тайн з Катехизму, причому не абстрактно, а з “прив’язкою” до місцевого матеріалу.

Одвічна боротьба правди і неправди, добра і зла сьогодні проймає все наше життя. Ще в Київській Русі Володимир Великий, Ярослав Мудрий, Володимир Мономах, митрополит Іларіон орієнтували юні покоління на самопізнання і на пізнання Бога, світу, людини, мови, природи, народу, держави, культури, на сповідування високих духовних ідеалів.

У «Поученні» (назву цього твору також пишуть «Повчання», «Повчання Володимира Мономаха своїм дітям», «Повчання дітям») Володимир Мономах закликав “не хулити розмовою, гнів подавляти, помисел чистий мати, спонукаючи себе на добрі діла Господа ради” [8, с.18-19]. Головним критерієм оцінки духовного стану людини можна вважати те, наскільки чисте її серце, її думки, сумління, прагнення. “Від наміру серця промовляють уста”, – навчав Спаситель. Серед блуду і бруду, яким переповнене телебачення, голосом Христової Євангелії лунають християнські телевізійні передачі, які спонукають зупинитися і пізнати, ким є Бог, допомагають знайти дорогу до чистого джерела Божого Слова, до вічних незмінних цінностей. Коли молода людина переглядає інформаційно-аналітичні, художньо-публіцистичні релігійні програми, у її серці та розумі настають духовні зміни, позитивно впливаючи на інтелектуальну, емоційну і вольову сфери поведінки. Толерантне співіснування в українському ефірі телевізійних програм різних конфесій дає підставу сподіватися, що настане той час, коли створиться та існуватиме єдина Українська Християнська Церква.

Складним є духовний процес пошуку і пізнання Істини. Працівники телестудії «Апостол» намагаються допомогти людям, зокрема молоді, самостверджуватися на засадах Божих Заповідей, спонукають їх запитувати себе про своє ставлення до Творця, що є першим кроком до відкриття свого серця, до дії Святого Духа, який єдиний підносить людську душу. “А плід Духа: любов, радість, мир, довготерпіння, лагідність, доброта, вірність, тихість, здержливість” [13, с.238], – наголошував у посланні до галатів апостол Павло.

Релігійна передача «Днесь» сприяє очищенню, духовному збагаченню, підносить свідомість особи до розуміння основ людського буття. Безперечно, важливим елементом духовної культури того або іншого народу є та релігія, яку він сповідує. Адже, як засвідчує історія розвитку людської культури, “релігія завжди синтезує в собі вироблені протягом тисячоліть загальнолюдські норми і правила організації взаємин між людьми і виконує, або за певних умов може виконувати, низку важливих соціальних функцій й відіграє важливу роль у житті суспільства (ілюзорно-компенсаторну, світоглядну, регулятивну, інтеграційну, комунікативну та ін.)” [7, с.84].

Будь-яка релігія синтезує елементи загальнолюдських духовних цінностей (добра, любові, краси, правди, милосердя, благородства тощо). Релігійна мораль має не надприродний, а людський суспільний характер. Тому найголовніша функція, спільна для більшості релігій, – це прагнення до самовдосконалення, самоочищення, формування духовних якостей, а також поглядів на природу, суспільство, на здорові взаємини між людьми. Орієнтуючись на вселюдські ідеали, релігії здатні утверджувати у свідомості людей ідею прогресу земної цивілізації, людства в цілому. Саме для цього й покликані релігійні телепрограми.

Література

1. Амосов Н. Разум, человек, общество, будущее / Н.Амосов. – К.: Институт развития человека, 1995. – 211 с.
2. Бондаренко В. Телебачення: підручник із сексу і жорстокості / В.Бондаренко // День. – 2002. – 8 черв.
3. Карась А. Соціокультурний текст громадянського суспільства: конятивність і деструктивність соціальності / А.Карась // Громадянське суспільство як здійснення свободи. Центрально-східноєвропейський досвід. – Львів: ЛДУ ім. І. Франка, 1999. – С. 39-62.
4. Конституція України. – К., 1997.
5. Короткий тлумачний словник української мови / За ред. Д.Гринчишина. – К., 1986.
6. Мазур А. Творити Царство Боже в собі та навколо себе / А.Мазур // Парафіяльна газета. – 2001. – №35.
7. Макартур П. Моральні цінності й релігійна віра / П.Макартур. – Торонто, 2002.
8. Мономах Володимир. Поучення / Володимир Мономах. – Львів, 2001. – С. 16-35.
9. Новиченко О. Яке воно, наше молоде покоління / О.Новиченко // Молодь України. – 1996. – 12 лип.
10. Повний церковнослов'янський словник / За ред. О.Григорія Дяченка. – Торонто, 1993.
11. Риторика / За заг. ред. І. Мурашкіна. – К.: Вища школа, 1974. – 205 с.
12. Сверстюк Є. На землі, благословеній апостолом / Є.Сверстюк. – Рим – Люблін: Свічадо, 1990. – 47 с.
13. Святе письмо старого та нового завіту. – Львів, 1991.
14. Федик О. Мова як духовний адекват світу (дійсності) / О.Федик. – Львів: Місіонер, 2000. – 300 с.
15. Філософський словник / За ред. В.Шинкарука. – К., 1986.
16. Хоменко Т. Трансформація жанру проповіді в сучасній україномовній публіцистиці (Євген Сверстюк, Мирослав Маринович – Україна, Іван Ортинський – Німеччина): Автореф. дис. ... канд. філол. наук. – К., 2001.
17. Християнська етика: Методичний посібник. – Львів: Управління освіти Львівської облдержадміністрації, 1997. – 102 с.
18. Чайковський О. Людство на переломному етапі: Філософські перспективи / О.Чайковський, Р.Щетнікова // Філософська і соціологічна думка. – 1994. – № 7-8. – С. 246-249.
19. <http://www.apostol.if.ua/telestudiia>.
20. <http://www.pro-life.vinnica.ua>.
21. <http://tyzhden.ua>.

*Стаття надійшла до редакційної колегії 16.11.2012 р.
Рекомендовано до друку докт.філол.наук, професором Хоробом С.І.,
докт.філол.наук, професором Лизанчуком В.В. (Львів)*

**RELIGIOUS TELEVISION PROGRAM "DNES"(NOWADAYS)
AS SOURCE OF THE FORMATION OF SPIRITUAL VALUES
OF YOUTH**

N. D. Dymnich

*PreCarpathian National University named Vasyl Stefanyk;
76025, Ivano-Frankivs'k, Shevchenko str., 57*

In the article the religious television program “ Dnes”(Nowadays) has been analised through the prism of its impact on the formation of spiritual values of youth. Attention is focused on the specifics of the sermon as a genre of television.

Key words: *spirituality, youth, sermon, "Dnes"(Nowadays) , television program.*